

Nr 68.

Ankom till riksdagens kansli den 8 juni 1934 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion angående revision av den direkta beskattningen till stat och kommun.

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 414, har herr *Karlsson* i Grängesberg m. fl. hemställt, »att riksdagen måtte besluta uppdraga åt regeringen att utreda och till nästa års riksdag inkomma med förslag till ändring av skattelagarna, avseende

dels höjning av det skattefria avdraget,

dels kraftig stegring av den kommunala progressivbeskattningen och med iakttagande av att den nuvarande dubbla begränsningen å densamma slopas,

dels stegring av nu gällande progressiv beskattning av svenskt aktiebolag och svenskt solidariskt bankbolag,

dels uttagande av en näringsskatt med kraftig skatteverkan särskilt för rationaliserad verksamhet,

dels åtgärder i skatteutjämningens syfte,

dels en stegring av den progressiva statsskatten, samt

dels åtgärder för kraftigare beskattning av de större förmögenheterna».

Beträffande motiveringen för dessa yrkanden får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet.

Vid 1933 års riksdag hava motionsvis framställts förslag av i huvudsak samma innebörd som de nu föreliggande, men på hemställan av bevillningsutskottet icke föranlett någon riksdagens åtgärd. I sitt nämnda år avgivna betänkande i ämnet, nr 17, anförde bevillningsutskottet bland annat, att 1928 års riksdag i samband med antagande av de nu gällande skattelagarna anhållit, att Kungl. Maj:t ville föranstalta om utredningar rörande bland annat dels frågan om en rationell utjämning av skattetrycket inom kommunerna, dels ock frågan i vad mån och på vad sätt tryggheten åt kommunerna av tillgång till fasta beskattningsunderlag kunde komma att utöver fastighet vila å även andra beskattningsföremål såsom näringsföretag och penningkapital samt liksom frågan hur vid en sådan beskattning hänsyn skulle kunna tagas till de skattskyldigas olika skatteförmåga. Med anledning härav har Kungl. Maj:t

lämnat uppdrag åt särskilda sakkunniga att verkställa de av riksdagen sålunda ifrågasatta utredningarna.

Vad anginge framställt förslag om höjning av de skattefria avdragen framhöll utskottet, att ett bifall härtill skulle medföra en fullständig omläggning av såväl den statliga som den kommunala skattefördelningen. Utskottet ansåge sig desto mindre kunna biträda detta förslag som det samma under en för kommunerna ekonomiskt brydsam tid skulle för dessa föranleda en avsevärd minskning i antalet skattekrönor. Det kunde emellertid förväntas, att såväl frågan om de skattefria avdragen som jämväl övriga av motionärerna berörda spörsmål, i den mån desamma vore förtjänta av beaktande, komme att i sammanhang med förenämnda utredningar göras till föremål för övervägande.

I motionen II:420 har vid innevarande års riksdag även framställts förslag om höjning av de skattefria avdragen. På hemställan av bevillningsutskottet (bet. nr 23) har sistnämnda förslag icke föranlett någon riksdagens åtgärd.

De skäl, som 1933 års bevillningsutskott anförde i nu förevarande ämne, anser utskottet alltjämt äga giltighet.

Utskottet hemställer därför,

att motionen II:414 av herr Karlsson i Grängesberg m. fl., angående revision av den direkta beskattningen till stat och kommun, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 7 juni 1934.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: se under betänkande nr 67.
